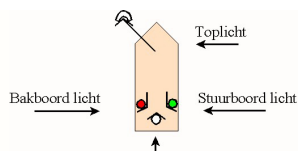

Pensioen, dus eindelijk tijd voor een lange vaartocht. Een lang gekoesterde wens was om hiervoor naar het buitenland te gaan. Onze keuze voor 2015 viel op België en een stukje Frankrijk.

Op 9 mei 2014 was onze nieuwe boot (een BeGe Cabrio) gedoopt door de kleinzoons. We hebben toen een lange tocht door Nederland gemaakt om de boot goed te leren kennen en eventuele kinderziektes op te kunnen lossen.

Tijdens de voorbereidingen blijkt dat je dan een vaarbewijs nodig hebt en een marifoon certificaat. Als je alleen in Nederland vaart heb je deze documenten niet nodig. Aangezien de schipper een hekel heeft aan dingen uit een boekje (en uit zijn hoofd) te moeten leren, op internet naar alternatieven gezocht. We kwamen uit bij Vaarschool Albatros die een aantal no-nonsens online cursussen aanbiedt. Prima concept met vele praktische

voorbeelden en tips. Het studeren is op deze wijze leuk

en onderhoudend. De examens waren dan ook geen probleem.

Om te kunnen communiceren met de Franstalige brug- en sluiswachters een documentje "Scheepsfrans voor dummy's" gemaakt.

De dinsdag direct na de Pinksteren vertrokken vanuit de thuishaven Nulde richting Muiden met redelijk weer en een stevige wind (windkracht 5 a 6). Dit hebben we geweten toen we bij Muiderzand deze wind pal op de stuurboord kant kregen. Via een zigzag-route redelijk ongeschonden bij Muiden naar binnen gevaren. De enige schade was mijn favoriete cognacglas.

Bij Muiden konden we vlot de sluis door en op tijd om nog te provianderen. Helaas waren in het centrum alle ligplaatsen bezet of te klein

voor ons. Doorgevaren de Vecht op om daar aan een steiger af te meren. Geen

boodschappen gedaan en dan maar het eerste noodrantsoen genuttigd. Gelukkig was de drankvoorraad nog wel op peil.

De volgende dag in Weesp naar AH om de voorraden aan te vullen.

Vervolgens de Vecht op richting Utrecht. Wat een geweldig mooie route om op je gemakje door heen te varen. Bij Oud-Zuilen een plekje aan een steiger

opgezocht om te kunnen overnachten. Het eten ging moeilijk vanwege een vervelende pijn bij een van de kiezen. Deze pijn werd 's nachts erger en de volgende ochtend gegoogeld naar de dichtstbijzijnde tandartsenpraktijk, waar ik 's middag terecht kon. Op de vouwfiets de stad in en werd snel en vakkundig geholpen aan een tandvleesontsteking.

Bij terugkomst had de

schippersvrouw alles al in gereedheid

gebracht om verder te gaan varen. Onder een heerlijk zonnetje Utrecht binnen gevaren en het leek wel of we de enige boot in de stad waren. Dit was wel prettig op de Oudegracht waar we net onder de stenen bruggen door

konden. Het felle zonlicht zorgde voor erg donkere gaten onder de bruggen. Wat een prachtige tocht zo dwars door de stad met veel gezellige terrassen en vrolijke mensen. Vlak voor de Noordersluis naar rechts gevaren waar in een soort binnenhaventje diverse vrije aanlegplaatsen zijn.

Vrijdagochtend verder via het Merwedekanaal naar Arkel. Mooie tocht met opnieuw veel wind wat vooral lastig is als je iets langer voor een brug moet wachten. Bij WSV De Gors in

Arkel werden we door de havenmeester op een soort fietsstep welkom geheten en

kregen we een mooie ligplaats toegewezen. Na een biertje met de fiets het stadje in om wat verse producten in te slaan. 's Avonds kregen we een stevige onweersbui over ons heen.

Zaterdag pas laat in de ochtend op pad richting Gorcum en na enige tijd wachten via de Merwedesluis de Boven Merwede op. Het was hier niet prettig varen met veel wind en golven. Bij Werkendam de dieseltank vol laten

gooien en via de Biesbosch naar het Wilhelminakanal. Daarna het Markkanaal en de Mark om af

te meren in de Jachthaven Terheijden. Het was hier 's avonds erg gezellig met een heus dorpsfeest in een grote tent op een historische plaats.

Zondag op tijd vertrokken om over de Mark, Dintel, Mark/Vlietkanaal uit te komen op Roosendaalse Vliet. We waren blij dat we voor deze route door Brabant gekozen hadden,

omdat de wind nog steeds vrij krachtig was en dan kan het op het Volkerak erg onrustig zijn. Het heeft bijna de gehele dag geregend, maar gelukkig hebben we goede ruitenwissers. Langs de Steenbergse Vliet een overnachtingsplek gevonden; vroeg naar bed want de internetontvangst liet te wensen over en de TV had het ondertussen ook al gegeven.

Maandag naar Tholen, waar het toch even

zoeken was naar een aanlegplaats. Het weer was nog steeds niet geweldig en de vooruitzichten nog minder. We besloten

om na het provianderen dan toch maar door te varen naar Antwerpen. Dit ging echter minder vlot dan verwacht vanwege een lange tijd wachten bij de Kreekraksluizen, die de weken hiervoor enige tijd gestremd waren. Tijdens het wachten is het interessant om te horen wat er zich allemaal aanmeldt bij de sluis en wat ze dan aan boord hebben. Uiteindelijk krijgen we een oproep van de sluiswachter om achter een groot binnenvaartschip de sluis in te varen. We zijn tegen zessen bij de Belgische grens waar het licht gelukkig op groen staat en na ons bij de Noordlandbrug gemeld te hebben de haven van Antwerpen binnen gevaren. Nooit geweten dat deze zo groot was, ontelbare rijen zeecontainers en een wirwar van alle mogelijke soorten schepen. Na een twee uur durende tocht door de haven een heel mooie plaats in het Willemsdok toegewezen gekregen van een markante havenmeester.

We zijn hier drie dagen blijven liggen om van deze

mooie stad met haar terrasjes te genieten. De tweede dag kwamen onze Belgische vrienden van de botenclub op bezoek. Het MAS bezocht

en genoten van het mooie uitzicht over de stad. De avond met z'n vieren

afgesloten in een klein havenkroegje met de nodige bollekes.

Donderdag op weg naar Gent over de Schelde. De Schelde is een getijdenrivier met ruim vijf meter verschil tussen hoog- en laagwater. Het is 's middags om half een laag tij en het juiste moment om de rivier op te gaan door het opkomende water. Bij de Royerssluis is het erg druk en na een uur wachten komt het bericht dat die twee jachtjes er nog wel tussen kunnen. Het ligt toch niet prettig als de reling van de naastliggende boot ruim drie meter hoger steekt. Een vriendelijke schipper neemt de lijnen aan en legt de boot vast. Na de sluis achter een klein binnenvaartschip gaan 'hangen' die precies weet hoe de stroming is en waar je dan moet varen. We hadden ons de Schelde wat spannender voorgesteld, de tachtig kilometer die je moet varen om Gent te bereiken is dan ook redelijk saai. Bij sluis van Merelbeke een vaarvignet gekocht en na de sluis direct naar stuurboord de jachthaven Merelbeke in.

De volgende dag zijn we doorgevaren naar het

centrum en daar twee nachten blijven liggen. Dicht in de buurt van de Handelsbeu

rs met gratis Wifi van deze organisatie. Gent is een prachtige stad met zeer veel historische

gebouwen, een autoluw centrum en mooie gezellige terrassen. Voor

GENTSE	
1 mooi uitzicht	0
1 zon	0
4 vrienden	0
4 relaxen	0
1 lief opdoen	0
1 historisch Gent	0
9 begroetingen	0
1 unieke sfeer	0
1 schoon volk	0
1 poëzie	0
1 aangename bries	0
1 amusement	0
sub-totaal	€ 0
1 boete ZWEEFAFVAL	€ 120
TOTAAL	€ 120

de dames zijn er winkels te over om rond te snuffelen.

Van Gent, via de jachthaven van Beersen, naar Brugge

waar we in de jachthaven Flandria een mooie ligplaats kregen toegewezen. Ook Brugge is een mooie monumentale stad, maar in

vergelijk met Gent veel toeristischer, wat aan de prijzen op de

terrassen duidelijk te merken is.

De volgende ochtend kregen we controle van de Vlaamse douane. Zeer vriendelijke mensen die onze papieren en uitrusting hebben gecontroleerd. Gelukkig was alles in orde en kregen we nog een goede tip van een van de douaniers. Om een echt lekkere Brugse Zot te drinken moesten we op 't Zand zijn, zo'n 5 a 600 meter bij de toeristen vandaan. Hier smaakte de Zot inderdaad heel erg lekker en de prijs was de helft van wat we de dag ervoor op de andere terrassen betaalden.

's Avonds lekker gegeten op een restaurantboot vlak bij de jachthaven.

Na een goede nachtrust vertrokken richting Oostende-Nieuwpoort. Om Brugge door te

komen duurde erg lang, omdat de bruggen spaarzaam bediend worden. Na de laatste beweegbare brug zagen we een echte AH langs de kant. Snel afmeren en provianderen om daarna verder te varen naar Plassendale. De wind begon ook weer op te zetten ne hoe dichter we bij de kust kwamen hoe harder de wind. Om bij Plassendale het kanaal Plassendale/Nieuwpoort in te varen moet er een scherpe bocht naar bakboord gemaakt worden en kreeg de wind opeens volop vat op de boot. Gelukkig ging de brug net op tijd open om zonder rare manoeuvres hier de

hoek om te gaan. Na ca 1 kilometer afgemeerd aan een vrije steiger bij Oudenburg

met de naam Geneverpiete. Een oudere local kwam langs om ons eieren en aardbeien te verkopen.

Om door te kunnen varen moesten we wachten tot de volgende dag omdat er tussen hier en Nieuwpoort in konvooi moet worden gevaren (blokwaren). Om iets over twaalf kwam de brugwachter aanrijden en die reed met ons mee om na ca 2 uur bij de Sint-Jorissluis uit te komen.

Het schutten ging vlot, maar kostte wel een lijn. Even niet opletten bij het schutten en deze lijn liep vast. Snel de keukenla in en met het gekartelde broodmes de lijn door gesneden. Later op de fiets terug naar de sluis om het (vergeten) mes op te halen.

Bij de VVW Westhoek kregen we een mooie plek toegewezen en stonden al drie mannen klaar om ons te helpen met afmeren. De wind was ondertussen aangewakkerd tot windkracht 5 a 6. Na het melden bij de havenmeester een mooi plekje op het terras

gezocht (uit de wind en in de zon) en genoten van een lekkere Grimbergen blond.

De volgende ochtend op de fiets de stad in en natuurlijk even naar het strand. Hier maar even gebleven omdat we gezandstraald werd. Hoewel de buienradar aangaf dat er een rode pit aan ons voorbij zou gaan, toch maar voor de zekerheid op tijd terug gegaan naar de boot.

De buienradar bleek niet betrouwbaar en voordat we alles dicht hadden stonden de plassen al in de boot. Het water viel gewoon uit de lucht en dan moet het dakluik wel helemaal dicht zijn.

Zaterdag zouden we bezoek krijgen uit Nederland om mee te varen naar Ieper.

Door persoonlijke omstandigheden en kwamen ze pas om half twee aan. In

Ieper hadden we twee kamers gereserveerd en om daar te komen moeten we bij Boezinge twee sluizen passeren. De vriendelijke sluiswachterster gebeld en haar de situatie uitgelegd en ze zou op ons wachten. Toen we daar iets over half zes arriveerden maakte ze nog wel even snel een opmerking over de maximum snelheid in deze wateren.

In Ieper was het niet druk in de jachthaven en de havenmeester had ons al vanuit zijn stamkroeg aan zien komen. De sanitaire voorzieningen zijn hier erg luxe.

Op zondag in Ieper de tentoonstelling over de

WO-I bezocht in de Lakenhallen. We waren erg onder de indruk

van alles wat zich in en om Ieper toen heeft afgespeeld. 's Avonds naar de Menenpoort waar sinds 1928 dagelijks de Last Post wordt gespeeld door vrijwilligers van de brandweer. Een zeer indrukwekkend moment onder deze poort, waar de namen staan ingegraveerd van ruim 55.000 vermiste Britse militairen.

Maandagochtend weer dezelfde weg terug naar Nieuwpoort. We wilden eigenlijk via Veurne, maar de spoorbrug was gestremd. Geen straf want de IJzer en een bezoekje aan Diksmuiden zijn de moeite waard. Nadat we in het clubhuis van de jachthaven gegeten hadden, afscheid genomen van onze gasten die de volgende ochtend vroeg weer naar huis zouden gaan.

Om verder te gaan richting Frankrijk moesten we weer de IJzer op en na in Diksmuiden een tankstop te hebben gemaakt kwamen we via een mooie route over de Lovaart aan in Veurne.

Na een korte nachtrust ivm visite hebben we

de volgende dag Veurne verkend; weer een mooi Vlaams

stadje.

Via het kanaal Nieuwpoort-Duinkerken naar Frankrijk, waarbij bij de eerste Franse brug de papierwinkel in orde werd gemaakt. Het Canal de Furnes bracht ons in Duinkerken, waar we via een zelfbedieningssluiz de stad binnenkwamen. Omdat er bij Saint Omer twee sluizen gestremd waren zijn we uitgeweken naar het Oud-Middeleeuwse stadje Bergues. Omdat hier het kleine aanlegsteigertje vol lag en toen we door wilden varen begon er iemand op de kant op zijn vingers te fluiten. Maar goed ook want we zaten bijna vast en de

grijze modder kwam uit de uitlaat. Heel rustig terug en aangemeerd aan een oude betonnen steiger. Er kwam gelukkig weer water uit de uitlaat en de volgende dag de wierpot grondig schoon gemaakt, wat een troep. Hier twee nachten gebleven en het stadje is zeker de

moeite waard om te bezoeken. Wel heel veel slecht onderhouden historische gebouwen, waarvan de oudste uit ca 900.

Tussendoor met de bus en trein naar Duinkerken om een Frans simmetje te kopen om tegen lokaal tarief te kunnen internetten.

We wilden via de L'Aa naar Watten omdat we in het verleden daar lid geweest zijn van een golfclub. Helaas was de waterstand op sommige stukken niet meer dan 80 cm (volgens teletekst), dus dan maar via het Canal de la Haute Colme. Vlakbij Watten kruisten we een traject van de TGV en het is een bijzondere ervaring als je onder de spoorbrug doorvaart terwijl er een TGV over zoeft. Volgens de kaart beschikt Watten over een goed geoutilleerde jachthaven; in de praktijk blijkt het een hopeloze verwaarloosde oude bende.

Aan de overkant van het kanaal ligt een kleine maar solide steiger en

volgens de juffrouw van de plaatselijke VVV wordt er geen probleem van gemaakt als we hier een paar dagen blijven liggen.

Later op de avond komt er een Engels echtpaar bij ons liggen vanwege overlast van

drank en drugs gebruikende jongeren in die aftandse jachthaven.

Dit Engelse echtpaar had de boot in Engeland losgeknipt van de ketting (waarom wilden ze niet vertellen) en zijn met hun 50 jaar oude kruisertje van 8.50 meter het kanaal overgestoken richting Calais. Hoewel de doorgang door Calais gestremd was is het hun toch gelukt om een doorvaart te krijgen. Zij spraken geen woord Frans en op mijn vraag hoe zij communiceren met de brug- en sluiswachters vertelden ze dat ze dat gewoon in het Engels deden. Mijn "Scheepsfrans voor dummy's" daarna niet meer gebruikt. Als de Fransen merken dat je een beetje Frans spreekt begrijpen ze geen andere taal meer en krijg je bij bruggen en sluizen een antwoord via de marifoon wat je beslist niet kunt verstaan.

Zowel wij als de Engelsen hadden de watertank leeg en de enige mogelijkheid om water te krijgen was op een camperplaats aan de overkant van het kanaal met muntjes van de VVV. De boten hier provisorisch vastgelegd en met alle waterslangen aan elkaar gekoppeld kregen we de tanks weer vol. Na twee nachten in Watten verder naar St. Omer waar de sluizen over twee dagen weer in gebruik zouden zijn. Vlak voor de sluis Flandres

bevindt zich een jachthaventje dat nog

plaats had voor twee boten. 's Middag met de Engelsen op de fiets de omgeving

verkend en een rommelmarktje bezocht; afgesloten met enkele pintjes.

Gelukkig werkten de twee gestremde sluizen de volgende dag weer en werden we in vlot tempo zo'n 17 meter omhoog geschut. Stromende

regen en voor het eerst kennisgemaakt met drijvende bolsters. Rond het middaguur de La Lys opgevaren, nadat we bij de sluiswachter een doosje eieren hadden gekocht. We hadden die eieren niet direct nodig, maar het schutten gaat na een dergelijke aankoop gewoon veel sneller. De La Lys is een leuk riviertje om over te varen, alleen het weer liet ons in de steek (veel regen). Als dan aan het eind van de middag de zon doorbreekt dan zie je pas hoe mooi het daar is. Overnacht in Saily-sur-la-Lys aan een nette steiger waar je vrij mocht liggen. 's Ochtens het stadje in om de voorraad weer op peil te brengen.

Over de La Lys verder richting België, waar je dan door België en dan weer door Frankrijk vaart. Diverse sluisjes waarbij een ervan de afstandsbediening geen reactie bij de sluis veroorzaakte. Na een telefoontje met de kreet "Ecluse en panne" kwam er na ruim twintig minuten een dame aangereden, die ergens een kast indook en de sluis kwam in beweging. Aan het eind van de middag afgemeerd vlakbij de Broeltorens van

Kortrijk. De havenmeester, die hier het gehele jaar met zijn boot ligt, kwam gezellig langs met vele verhalen en diverse tips. Omdat we de

volgende dag het kanaal Bossuit-Kortrijk op wilden adviseerde hij ons om ruim op tijd contact op te nemen met de sluiswachter. De sluisjes 9, 10 en 11 worden alleen op bepaalde tijden bediend en er kunnen per schutting niet meer dan 2 a 3 boten mee.

Toen we daar de volgende morgen arriveerden lag er al een Australiër te wachten. De zeer vriendelijke sluiswachter ging met ons mee en loodste de twee boten snel door deze drie sluisjes.

Daarna 15 km over een saai kanaal met als enige hoogtepunt een bocht.

Aan het eind van de dag varen we Doornik (Tournai) binnen onder een prachtige antieke

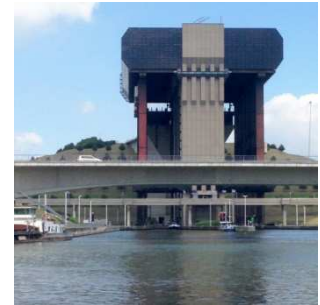
brug waar de beroeps vaart maar ternauw ernood door

kan. Het vaarverkeer wordt in Doornik met stoplichten geregeld, of stroomopwaarts of stroomafwaarts. Wij voeren met een toeristisch slakkengangetje door deze mooie stad toen er opeens een vriendelijk frans sprekende dame een oproep deed om door te varen, omdat er aan de andere kant beroepsvaart lag te wachten. Ons frans is absoluut niet goed maar we begrepen snel dat het voor ons was bedoeld.

Midden in Doornik heb je een steiger voor de pleziervaart en daar hebben we de nacht doorgebracht. Omdat we dorst hadden de binnenstad in voor een Affligem Blond op een terrasje. Het zonnetje brak door en daar krijg je dan nog meer dorst van. Om dan in het donker in een vreemde stad je boot weer terug te vinden kostte toch wel even tijd. Het is ondertussen donderdag en omdat vrijdagavond de dochters en kleinkinderen komen vertrekken we vroeg. We willen een plekje zoeken bij Thieu om vandaar de oude

sluizen in het Canal du Centre te bezoeken en natuurlijk de scheepslift bij Strepv-Thieu. In de Port de Plaisance de Thieu is nog voldoende plaats aan de wal met een prachtig groot gazon waar de familie konijn van de avondmaaltijd komt genieten.

Vrijdagmorgen op de fiets naar de bakker in Thieu voor broodjes en croissants en de supermarkt voor andere benodigde zaken. Op de boot

aangekomen blijkt dat we maar de helft van het brood hebben dat we hebben afgerekend. Op de fiets terug naar de bakker waar een andere dame achter de toonbank stond. In zeer gebrekkig frans en met de nodige gebarentaal toch de rest van de inkopen mee gekregen.

Laat, vanwege vele files, kwam de familie aan. Een glas wijn en een pan macaroni doen dan wonderen. De dochters gaan op zoek naar een hotelletje en de drie kleinzonen blijven op de boot slapen. Nou ja slapen! Eerst uit moeten leggen dat spinnen je vrienden zijn omdat ze muggen vangen. Of de jongens deze uitleg serieus namen of het feit dat ze doodmoe waren weet ik niet, maar ze vielen snel in slaap.

Nadat de kleine mannen weer fris en fruitig in het gras aan het spelen waren kwamen de dochter aanrijden met verse (stok)broodjes en heerlijk beleg van de lokale slager. Wel veel beleg want de slager verstond 200 plakjes in plaats van 200 gram. Na het ontbijt aan boord

en met een antieke scheepslift 17 meter omhoog geschut. Deze lift werkt puur op waterkracht en het is bijzonder interessant om te zien hoe dit in zijn werk gaat. Geluncht op het

Canal du Centre Historique en weer terug via dezelfde antieke scheepslift op weg naar Strépy-Thieu. Erg indrukwekkend als je in een grote bak waar ook binnenvaarttanks in liggen ruim 73 meter omhoog gaat. Na een

kort vaartochtje opnieuw naar de scheepslift om ruim 73 meter te zakken; de kleinzons genoten met volle teugen.

's Avonds gezellig met zijn allen gegeten in een naburig Italiaans restaurant.

Zondagochtend vertrokken de (klein)kinderen weer en gaan wij verder richting Charleroi. Al varende zie je steeds meer dat dit gebied zijn beste tijd heeft gehad. Veel verlaten bedrijfsterrainen en vervallen en soms half ingestorte fabriekspanden. De staalfabrieken die nog wel in bedrijf zijn worden gevoed door reusachtige hoeveelheden schroot en we zien dan ook veel binnenvaartschepen die dit materiaal aanvoeren. Aan de andere kant zie je allemaal treinwagons met grote rollen nieuwe geperst staalplaat.

In Charleroi gaan we een stukje stroomopwaarts de Sambre op om te overnachten in Marchienne-au-Pont. De

mooie naam van deze plaats staat haaks op wat we langs de oevers aantreffen. Even het stadje door gelopen, maar ook dit stelt niets voor.

We vervolgen onze weg via de Basse-Sambre achter een kleine duwboot met de schipper in zijn blote bast op het dak. Hoe hij de boot bestuurd konden we niet zien, maar hij voer vlot door de sluizen. Het voordeel is dat als je achter zo'n schip zit dat alle sluizen bij

aankomst voor je openstaan. De Sambre is een mooie rivier om op te varen. Hij kronkelt zich door een heuvelachtig landschap met soms mooie vergezichten. We overnachten aan een passantensteiger bij Floreffe, vlak onder een prachtig kasteel wat boven op de berg staat. 's Avonds komt er een joggende Poolse schipper van een binnenvaarttanker langs om even een praatje te maken. Als je elkaar

onderweg een paar keer tegenkomt geeft dat op de ene of andere manier toch een band.

Na het stadje en kasteel bezocht te hebben en de nodige boodschappen te hebben gedaan onder een stralende zon verder naar Namen. De zon wordt zo heet dat we halverwege de

kap maar weer gesloten hebben. Rustig toerend door het prachtige Namen de Maas op naar de Port

Fluvial de Plaisance de Corphalie recht tegenover een kerncentrale. Kleine jachthaven en voor € 7 euro per nacht, inclusief stroom, water en douche absoluut een koopje. Het is de volgende dag weer erg warm en we besluiten om niet naar Luik te gaan, maar door te varen richting Nederland. Uiteindelijk komen we in Visée terecht, waar het veel moeite kost om een schaduwrijk plekje te krijgen. Vlakbij de jachthaven ligt een spoorbrug over de Maas, waar de goederentreinen bijna stapvoets overheen reden om niet teveel lawaai te produceren. Het rijdt af en aan met treinen vol nieuwe auto's en bestelbusjes.

Donderdagochtend richting Maastricht om op tijd een ligplaats te zoeken ergens dicht bij de stad. We hebben kaartjes voor Andre Rieu op het Vrijthof en dan wil je uiteraard zo dicht

mogelijk bij de stad liggen. Bij de sluis van Lanaye moeten we geruime tijd wachten, het is druk en de sluiswachter heeft zijn eigen wijze manier van schutten. Dit weet een binnenvaartschipper te vertellen, waar we een gezellig praatje mee hebben gemaakt. Als we uiteindelijk in de sluis liggen en het water gaat ca 14 meter zakken ontstaat er onder de sluisdeuren door een gigantische waterval. De waterdrup peltjes vormen een heerlijk verkoeld gordijn.

Als Andre

Rieu optreedt in Maastricht is het altijd erg druk en vol in de jachthavens in en om Maastricht. Je kunt ook vrij liggen tussen de St Servaasbrug en de Wilhelminabrug midden op de Maas, maar dan moet je geluk hebben. Laten wij nu dat geluk hebben, we komen aanvaren en er is een plekje vrij van een meter op twaalf. Met wat passen en meten liggen we op een prachtige plaats op zo'n 10 minuten lopen van 't Vrijthof. Op het nieuws horen we dat de hoogste temperatuur door het KNMI gemeten in Maastricht is (38,2 graden Celsius). De temperatuur in de boot loopt snel op naar ruim veertig graden en de koelkast draait overuren. De schippersvrouw duikt meteen het schone water van de Maas in en dat herhaalt ze de komende drie dagen met enige regelmaat.

Maastricht is in deze periode een en al Andre Rieu, wat een gezellige sfeer met zich

meebrengt. De kapper bezocht om de iets te lange en met dit weer warme lokken

terug te brengen tot enkele millimeters. Drie mooie dagen gehad in Maastricht met als hoogtepunt het optreden van Andre Rieu 's zaterdagavond op het Vrijthof. Prachtig weer, mooie muziek en allemaal vrolijke mensen; echt genieten van een dergelijke sfeer.

Zondag nog even een paar boodschappen gedaan bij AH en dan op weg naar huis. Onze zoon, die 'begeleid wonen' woont moet verhuizen en daar moeten we hem bij helpen. Na een paar dagen komen we aan in Nijmegen waar we willen tanken. Volgens de kaart zijn er twee tankstations en tijdens onze zoektocht wist een man van Rijkswaterstaat ons te vertellen dat deze tankstations een jaar geleden waren opgedoekt. De dichtstbijzijnde was in Millingen aan de Rijn, ca 20 kilometer verderop. Normaal is dat geen probleem, maar stroomopwaarts de Waal op is toch ca 3 uur varen. Met een bijna lege tank is dat absoluut niet prettig. Toen we tankten bleek er nog ca 40 liter in de tank te zitten wat sinds Diksmuiden een verbruik van ca 2 liter per uur betekende.

De IJssel op naar Zutphen en daar de boot voor een week achtergelaten om Erwin te kunnen verhuizen.

Na de verhuizing nog een tochtje door NO-Nederland gemaakt via

de volgende plaatsen: Zutphen, visserijhaven midden in de mooie oude stad),

Lochem, klein verwaarloosd haventje en leuke markt

Almelo, mooie jachthaven en verrassend centrum

Coevorden, jachthaven midden in de oude stad

Klazienaveen, lekker gegeten bij de plaatselijke Italiaan en daarna via de nieuwe

sluizen in het Koning WA-kanaal verder naar Emmer-Compascuum met veel regen

Tussen Klazienaveen en Musselkanaal was het erg druk vanwege een antieke boten bijeenkomst. Veel platbodems op de route, die ook allemaal door de vele kleine sluisjes moesten.

Ter Apel, per ongeluk in de sluis overboord gekieperd

Stadskanaal, nieuwe steigers en een leuke braderie

Annerveensche kanaal, restaurant in een oude kerk en brugwachters op scooters

Via het Zuidlaardermeer naar Groningen,

prachtige stad waar we een paar dagen gebleven zijn.

Vervolgens via Grou en Heeg naar Konijneiland in het Heegermeer voor een weekje rust.

Het was daar warm en dorstig weer.

Toen naar huis voor een welverdiende vakantie in Macedonië.

